

POSTANOWIENIE

Dnia 18 marca 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Wojciech Katner

w sprawie z powództwa A. K.
przeciwko Miastu w W. i [...] Spółdzielni Mieszkaniowej w W.
o ustalenie,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 18 marca 2015 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powódki
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 8 października 2013 r., sygn. akt I ACa [...]

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2) zasądza od powódki na rzecz pozwanej [...] Spółdzielni Mieszkaniowej w W. kwotę 3600,- (trzy tysiące sześćset) złotych z tytułu zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 8 października 2013 r. Sąd Apelacyjny w [...] oddalił apelację powódki A. K. od wyroku Sądu Okręgowego w W. z dnia 11 lutego 2013 r., którym oddalone zostało powództwo o ustalenie, że jest nieważna umowa zawarta między Urzędem Dzielnicy [...] , a [...] Spółdzielnią Mieszkaniową o oddanie terenu państwowego w użytkowanie wieczyste, sporządzona dnia 25 listopada 1987 r. Przyczyną oddalenia powództwa opartego na przepisach dekretu o własności i użytkowaniu gruntów na obszarze m. st. Warszawy (tzw. dekretu warszawskiego) oraz naruszenia ustawy o gospodarce gruntami i wywłaszczeniu nieruchomości było uznanie braku interesu powódki w ustaleniu nieważności tej umowy; powódka powinna była wytoczyć powództwo na podstawie art. 10 ustawy o księgach wieczystych i hipotece, a nie art. 189 k.p.c., zwłaszcza że powódka nie była stroną umowy użytkowania wieczystego, o której ustalenie nieważności wносиła. Sąd drugiej instancji podzielił ustalenia faktyczne i argumentację prawną zawartą w wyroku Sądu Okręgowego, uzupełniając ją o dalsze motywy oraz powołując stosowne orzecznictwo i poglądy doktryny.

W skardze kasacyjnej powódka zarzuciła wyrokowi Sądu drugiej instancji naruszenie art. 189 k.p.c. w związku z art. 5 i art. 7 ust. 1 i 2 dekretu warszawskiego oraz art. 23 ust. 4 i art. 27 ustawy o gospodarce gruntami i wywłaszczaniu nieruchomości przez uznanie, że powódka w tej sprawie nie ma interesu prawnego. Skarżąca wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku w całości i uwzględnienie powództwa lub o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania z rozstrzygnięciem o kosztach postępowania.

W odpowiedzi pozwana [...] Spółdzielnia Mieszkaniowa wniosła o nie przyjmowanie skargi do rozpoznania, ewentualnie o jej oddalenie i zasądzenie kosztów postępowania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga nie mogła zostać przyjęta do rozpoznania ze względu na nie spełnienie przesłanek określonych w art. 398⁹ § 1 k.p.c.

We wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania powódka powołała art. 398⁹ § 1 pkt 1 i 4 k.p.c. wskazując najpierw na potrzebę wykładni art. 189 k.p.c. w kontekście postępowania administracyjnego prowadzonego w oparciu o wniosek złożony w trybie art. 7 ust. 1 i 2 i w związku z art. 23 ust. 4 i art. 27 ust. 1 ustawy o gospodarce gruntami i wywłaszczaniu nieruchomości oraz istniejące prawo własności powódki do budynku, nie objętego umową o ustanowienie użytkowania wieczystego na rzecz pozwanej Spółdzielni, oraz w związku z art. 64 Konstytucji RP. W uzasadnieniu skarżąca wskazała na potrzebę jednolitości orzecznictwa, zwłaszcza w sytuacji, gdy orzecznictwo administracyjne coraz częściej, jej zdaniem uwzględnia interes uprawnionych właścicieli.

Jednakże pełnomocnik powódki nie przeprowadził wymaganej przez art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. analizy prawnej, a jedynie odwołał się i to tylko sygnalizacyjnie do jednego z orzeczeń Sądu Najwyższego bez bliższego wskazania jego treści, przeciwstawiając mu odmienny pogląd Sądu Apelacyjnego w rozpoznawanej sprawie. Należy wskazać, że Sąd Najwyższy wielokrotnie wypowiadał się w kwestii interesu prawnego na gruncie art. 189 k.p.c. W uzasadnieniu Sąd drugiej instancji powołał obszerne orzecznictwo i poglądy doktryny, uzasadniając stanowisko o konieczności odwołania się w stanie faktycznym ustalonym tak, jak w sprawie niniejszej do przepisów ustawy o księgach wieczystych i hipotece, a nie do art. 189 k.p.c. Pozwana trafnie zauważa ponadto w odpowiedzi na skargę, że powódka próbuje w uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi podważyć jednoznacznie ugruntowane stanowisko Sądu Najwyższego, zgodnie z którym nie jest uprawnione wykorzystanie powództw z art. 189 k.p.c. do pozyskania dowodu w innych postępowaniach, a o to w rezultacie chodzi powódce. Z tych względów nie są spełnione przesłanki określone w art. 398⁹ par. 1 pkt 1 k.p.c.

To samo można odnieść do powołania się pełnomocnika skarżącej na oczywistą zasadność skargi. Oczywistość ta ma wynikać według skarżącej z tego, że prawomocne oddalenie powództwa w niniejszej sprawie powoduje utratę możliwości realizacji praw powódki w trybie decyzji administracyjnej. Takie

motywowanie oczywistej zasadności skargi nie może odnieść skutku wobec ugruntowanego orzecznictwa i poglądów doktryny, co oznacza spełnienie przesłanek określonych w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. W szczególności bez potrzeby przeprowadzania pogłębionej analizy prawa ma prowadzić do wniosku o wadliwości zaskarżonego orzeczenia sądowego, a tego w niniejszej sprawie nie można dostrzec, zwłaszcza wobec jednoczesnego sformułowania zagadnienia prawnego, dotyczącego tej samej kwestii - interesu prawnego we wniesieniu powództwa na podstawie art. 189 k.p.c. oraz wobec kontrowersji w pozyskaniu dowodów w prowadzonych już postępowaniach przez powódkę.

Mając to na uwadze na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. należało orzec jak w postanowieniu, rozstrzygając o kosztach postępowania na podstawie art. 98 w związku z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.

[l.n]